1 Overopsynskone til Kr. 880 og 980
2 Husholdersker - — 412 - 1040
4 Husjomfruer - — 344 - 390
1880
— 440 - 2
2 Badekoner til .... — 700 - 830
2 Vadskeri - Bestyrerinder til ..... — 880 - 1140
3 Oeconomæ til .... — 840 - 980
og 1147
1 Lærerinde - .... — 700
1 Inspektrice - .... — 898, osv.

Hvor interessant det end kunde være at se de kvindelige Lønninger, særlig fordi det er saa sjældent og fordi det er nødvendigt Materiale for at kunne bedømme Resultatet af Kvindebevægelsen, saa give disse Tal saa ringe Oplysning, at de maa belyses paa en mere indgaaende Maade for at kunne være til Hjælp, og vi ville derfor hellere kaste Blikket paa Pigelønnen.

Der er bortfæstet i Aarets Løb:

	Antal	Maximalløn	Minimalløn	Alm. Løn i 1900	Alm. Løn i 1899
Kokkepiger	819	30	14	20.00	18.66
Stuepiger	820	20	8	16 00	15.33
Enepiger	2716	22	8	16.00	15.66
Goldammer, Barnep.	203	20	6	14.50	13.50
Køkkenpiger ...	1530	25	10	17.33	16.50
Vaage- & Gangkoner	225	25	10	16.33	16.16
Høst- & Malkepiger	924	30	6	16.66	15.33
Koge- & Buffetjomf.	691	130	18	37.00	35.83

og viser jo en betydelig Stigning i Lønnen, hvad der er meget interessant at faa konstateret.

Det er os en Glæde at konstatere, at der er indrettet Skolekøkkener i to Kommuneskoler (Enghavevej og Haderslevgade) og her har første Pigeklasserne obligatorisk Undervisning i Husholdning og Madlavning, medens der ogsaa samtidig meddeles en frivillig Undervisning.

Vi vil haabe, at disse Forsøg falde saa heldigt ud, at de udvides til de andre Kommuneskoler; thi selv om det koster noget, er det en Vinding for Samfundet at have flinke Husmødre.

Til Slutning tjener, at Stadens hele Regnskab udviser henimod 13 Millioner i Indtægt og omtrent 12½ Millioner Udgift; Formuen er omtrent 67 Millioner, men Gælden henimod 60, saa at Restformuen regnskabsmæssig er Kr. 7,680,959,89 Øre.

Civis hafniensis.

Ungdommen og Kvindesagen.

Ved det sidste Møde i »Dansk Kvindesamfund« udtalte Frk. A. Brun blandt andet, at der for Tiden ligesom trængtes til noget nyt, der kunde vække de ligegyldige og sætte større Fart og Liv i Bevægelsen. Alle Samfundets Medlemmer var saa umaadelig enige, og der var ikke mere den Kampiver og Lyst til at diskutere, som tidligere, da Kvindesagen var et nyt og brændende Spørgsmaal.

Vi kan saa udmærket godt forstaa, at disse fortræffelige Damer, af hvilke mange i en længere Aarrække har arbejdet for de samme Interesser, efterhaanden smelter sammen og opnaar Enighed i alle væsenlige Ting, og med Tiden faar uddebatteret alle Spørgsmaal af Betydning. Men ude omkring i By og paa Land, ja Dør om Dør med Kvindesagens Forkæmpere findes en Mængde unge Kvinder, hvis Interesse for Sagen enten *er vakt* eller let *kunde vækkes*, og for hvem det er af allerstørste Betydning at kende de Spørgsmaal, som drøftes i »Samfundet«.

»Hvorfor kommer de da ikke med?« spørger de.

Mange har ikke Mod, andre mangler Lyst, men *alle* kan og bør de vindes.

Med Rette betonede Frk. Brun Nødvendigheden af at vække Kvindernes Interesse for kommunale Spørgsmaal, at vi ikke skal staa uforberedte, naar vi en skønne *Dag* kommer i Besiddelse af Valgretten. Men det er ikke nok, at der findes nogle Hundrede Kvinder her i Landet, der er med, vi maa alle med, om Sagen skal vinde frem!

Ungdommen nu til Dags er hverken blaseret eller dum, der stilles saa store Krav til hver enkelt, at de snart faar Begreb om Livets Alvor. Hvor herligt vilde det da ikke være, om de, som sidder inde med rige Erfaringer, vilde række de unge Haanden og aabne deres Blik for de store, vigtige Spørgsmaal, som i saa høj Grad angaar os alle.

Det forekommer os, at hver enkelt Medlem har en Forpligtelse til at drage den kvindelige Ungdom i deres Kreds med ind i Bevægelsen, thi det er jo dog klart, at det for største Delen afhænger af vor Tids Ungdom, hvorledes den næste Generations Opdragelse og Udvikling vil blive.

Om »Dansk Kvindesamfund« kunde gaa ind i de Unges Bevidsthed som et Sted, hvor man kan søge Raad og Vejledning, Oplysning og Hjælp, da vilde sikkert meget være vundet.

Man kan ikke undres over, at alle disse dygtige Damer, der arbejder med Lovforslag og griber ind i saa mange betydelige Forhold, maaske synes, at Ungdommen ikke hører hjemme der, hvor de drøfter deres vigtige Sager. Men vi maa ogsaa tænke lidt ud i Fremtiden. Den Dag kommer jo dog da de yngre skal erstatte de ældre, men for at de nogensinde skal blive i Stand til det, behøver de mange Aars Erfaring og dygtig Vejledning. Desuden er der jo dog ogsaa noget om, at Ungdommen bringer Liv og Glæde, Munterhed og Begejstring Meget af den gammeldags Uvilje, man nærer mod Kvindesagen, vilde sikkert forsvinde, hvis man saa de unge Piger slutte sig til Foreningen. Det vilde sikkert blive til Glæde for alle Parter og »Dansk Kvindesamfund« vilde maaske i Ungdommen finde de nye Elementer, som man synes at trænge til

J. L. J.

Goethes Tjenestepige.

I det nylig udkomne 22de Bind af den store Weimarudgave af Goethes Værker findes blandt andre private Skriftstykker ogsaa noget saa dagligdags som en Tjenestepigeattest. Den lyder saaledes:

»Charlotte Høyer har tjent i mit Hus i 2 Aar. Hun forstaar at koge Mad og er til Tider lydig. høflig, ja, endog indsmigrende. Men Ujævnheden i hendes Væsen og Opførsel har tilsidst gjort det umuligt at holde ud med hende. Sædvanligvis behager det hende kun at handle og koge efter eget Godtbefindende; hun viser sig opsætsig, næsvis og grov og søger paa alle mulige Maader at gøre dem, som har at befale over hende, ked af sig. Urolig og ondskabsfuld ophidser hun sine Medtjenere, og naar de ikke holder med hende, gør hun dem Livet surt. Ved Siden af andre beslægtede Udyder har hun desuden den, at hun lytter ved Dørene«.

Dr. Schencks Theori.

En Dame fra Budapest har sendt »Neue freie Presse« en Udtalelse i Anledning af Professor Schencks Theori, der — som bekendt — gaar ud paa, at Forældrene selv kan bestemme deres Børns Køn. Hun skriver bl. a.:

»Jeg kan aldeles ikke forstaa, at fornuftige Mennesker piner deres Hjerner med at løse dette Spørgsmaal, da saavel Nytten som Nødvendigheden forekommer mig højst problematisk.

Tror Menneskene da, at de kan ordne Sagen bedre og rigtigere end Naturen selv? Ifølge min ringe Mening vilde Virkeliggørelsen af denne Theori kun anrette Skade og tilsidst faa Slægten til at uddø, da sikkert de allerfleste Forældre ønsker sig Drenge fremfor Piger.

Sluttelig maatte man vel udlove Præmier til de Mødre, der gik ind paa at sætte Piger i Verden. Eller man maatte vedtage en Lov, der ligefrem befalede Ægtefolk at sætte mindst én Pige i Verden.

I hver Familie vilde der opstaa Ufred. Allerede nu bebrejder jo mange Børn deres Forældre, at de har skænket dem Livet, og hvad vilde Forældrene ikke faa at høre af Bebrejdelser, naar det i Tidens Løb gik op for Børnene, at de lige saa godt kunde være blevet af det modsatte Køn? Da Misfornøjelse er en af Nutidens Hovedegenskaber, vilde hvert Barn bebrejdende spørge sine Forældre: »Hvorfor har I gjort mig til en Dreng? Eller mig til en Pige?« Dette vilde gentage sig ved enhver Lejlighed.

Nej, hvis Professor Schenks Theori kunde føres ud i Virkeligheden, vilde det blive en stor Ulykke for Menneskeheden, en Ulykke, hvis Følger ikke vilde være til at beregne«.

Ind- og Udland.

Der er i Frankrig kommen stærk Bevægelse saavel i Arbejder- som i Kvindesagen. Slag i Slag følger de store Foretagender, hvis Maal er at hjælpe og beskytte Arbejderne. Der er taget fat paa Lønreformen, Alderdomsbeskyttelsen og de billige Arbejderboliger. 65 Foreninger omkring i Landet har allerede opført 2000 Huse til enkelte Familier og 300 Boliger, der rummer Lejligheder til 15000 Familier, og man vil blive ved, til der er skaffet alle Arbejdere sunde Levevilkaar Man er nu ogsaa begyndt at tænke paa de ugifte Arbejdersker, de enlig stillede unge Piger, der er saa ilde stedte i en stor By som Paris. For deres ringe Dagløn har de kun Raad til at leje usle Værelser i daarlige Kvarterer, hvorved de lider baade legemligt og aandeligt, og beslutter de sig en Gang til at slaa af paa Kosten for at skaffe sig et hyggeligere Hjem, bliver de i Reglen afvist. Værterne holder ikke af at udleje Værelser til enlige Kvinder. Det tiltrækker Politiets Opmærksomhed.

Nogle Selskaber eksisterer allerede til Beskyttelse af enlig stillede Kvinder, men hvad forslaar et Par Tusind Senge i en By som Paris, hvor Arbejderskerne overfylder alle de modbydeligste Smaahoteller.

Man er nu i Færd med at opføre en stor Bygning, der skal rumme 150 Pensionærer, og hvis Udfaldet bliver godt, er det Meningen at bygge lignende Hoteller i alle Dele af Byen. I Stue og Kælder bliver der Forsamlingsværelser, Læseværelser og Bade, i de øvre Etager alle de hyggeligt møblerede Smaaværelser, luftige, med store Vinduer og opvarmede, hvor de unge Piger kan bo billigere end i de tarveligste Hoteller, og saa bliver der endda for de Arbejdersker, der tjener mindst, indrettet Rum med Skillevægge, hvor der er Plads til Seng, Stol og Bord. For disse er der fælles Skabeværelse, hvor de faar anvist Plads til deres Tøj. Man mener, at disse Hjem vil faa stor Betydning, ikke alene for den Nytte de gør Arbejderstanden, men man haaber, at Prostitutionens Ofre derved vil formindskes.

R. H.

* * *

De tyske »Kvindelige Fremskridtsforeninger« (Fortschrittliche Frauenvereine) holdt i Begyndelsen af Oktober Fællesmøde i Rigsdagsbygningen i Berlin. Formiddagsmødet den første Dag forløb uforstyrret; men da man igen vilde samles om Eftermiddagen, var der indløbet Forbud fra Politiet mod at fortsætte Modet. Paa Grund af Foreningsloven maa et saadant Møde nemlig ikke afholdes, uden at der er Politi tilstede, og paa den anden Side er det ikke tilladt Politiet at trænge ind i Rigsdagsbygningen. Mødet blev saa udsat til den følgende Dag og henlagt til et andet Lokale, men kunde heller ikke da afholdes paa Grund af, at man ikke, som Loven byder, havde kunnet indhente Politiets Tilladelse 24 Timer i Forvejen. »Centralblatt der deutschen Frauenvereine«, Organ for »Tysk Kvinderaad«, skriver herom:

Det kgl. Politipræsidium i Berlin havde ganske Ret i sin Opfattelse af, at Forsamlingen var offentlig og politisk og saaledes faldt ind under Bestemmelserne i Foreningsloven om, at der skal være Politi tilstede. Paa den anden Side havde Forvaltningen for Rigsdagsbygningen, der staar udenfor Politiets Magtomraade, den Ret og den Pligt at nægte Politiet Adgang, og saaledes kunde Konflikten kun løses. ved at Kvinderne gav Afkald paa at samles i Rigsdagsbygningen. Enhver vil indrømme, at alle Parter var i deres gode Ret, ja at Politiet endog efter den gældende Lov helt havde kunnet forbyde Mødet. Man kunde maaske spørge, hvorfor Politiet ikke tidligere har gjort Brug af sin Ret, skønt nøjagtig samme Situation allerede flere Gange har foreligget; men Politiets Ret i dette Tilfælde kan ikke bestrides.

Det er netop, skønt det klinger som en Paradoks, det glædelige ved Sagen, at i denne formelle, lovlige Ret træder Uretten mod Kvinderne saa tydelig frem, en Uret som tidligere kun stod klart for de færreste, men som nu efter at det sociale Kvindearbejde paa alle Felter har erhvervet sig saa almindelig Anerkendelse, maa staa for alle som Uret Det turde ikke være for dristigt at spaa, at vinder Loven flere saadanne Sejre — er det ude med Loven.

* * *

Fra en lille norsk Købstad skrives i et Privatbrev:

»Jeg er bleven Medlem af en nystiftet Forening: »Kvindernes Diskussionsforening«, som er startet paa Grund af Kvindernes nyerhvervede Stemmeret. Her er sandelig bleven Liv i Kvindernes Leir. 4 Kvinder kommer vist alt nu i Høst ind i Kommunestyret.

* * *

Kvindelig kristelig Afholdsforening »Det hvide Baand«, Led af den internationale Forening, er indtraadt i Dansk Kvinderaad.

Spørgsmaal og Svar.

Enhver af vore Læserinder har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Stand dertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen Nørregade 33, Stuen, og Nummeret paa de Spørgsmaal, de angaar, maa være tydelig angivet.

Svar paa Nr. 7. Pidsk hvid Sæbe ud i kogende Vand og lad det staa til det er lunkent. Læg Tæppet glat paa Gulvet og vask det med en ren, ny, blød Panelbørste, som dyppes, uden dog at gøres drivende vaad, i Sæbevandet. Tæppet vadskes derefter i rent Vand med opvredne hvide linnede Klude. Man maa kun ikke faa Tæppet altfor vaadt. Der fyres godt i Kakkelovnen i Stuen, at det hurtigt tørrer. En Jyde.

Svar paa Nr. 9. Opskrift til en »forfriskende Slags Hovedvand« lyder som følger:

1½ Pot Druesprit, 2 Kvint Bergamotolie, 10 Kv. Citronolie, 5 Kv. Lavendelolie, 25 Kv. Orangeblomstervand, 50 Draaber Neroliolie, 12 Draaber Narcuolie. Den halve Sprit kommes paa Orangeblomstervandet, den halve blandes med alle Olierne, hver Halvdel filtreres (gennem Filtrerpapir) for sig og blandes derpaa. Alt købes billigst hos en Materialist, dog er Spritten tidt bedre fra et Apothek. A. B.

Svar paa Nr. 10. I Aaret 1900 blev 30 Kvinder Studenter i Danmark, i Aar 28. Spørgsmaalet om Antallet af kvindelige Kandidater maa tydeligere formuleres (hvilke Kandidater), før det kan besvares. Red.

---

men med ham . . . . jeg er altfor bange for, at et tilfældigt Møde skal give Stof til Sammenligninger. Og alle de Bøger og Aviser, der fortæller om ældre Kvinder og spotter dem, dem gemmer jeg, river itu, brænder . . . Forleden Dag vilde han læse en Artikel af Paul Adam, hvori der tales om gamle Yndigheder og aldrende Koketterier . . . jeg bad og besvor ham om ikke at læse den . . . Han gav smilende efter . . . . Aa, det Smil! Alt hvad jeg gætter i det Smil, hvori alle andre kun vilde se Kærlighed! »Vær Du bare rolig, Du ser *endnu* ganske godt ud, jeg kan *endnu* væe Dig bekendt!« — Se det betyder det. Men for at han kan være mig bekendt *endnu,* hvor maa jeg ikke passe paa, med hvilken altid vaagen og vidtdreven Omhu maa jeg ikke tage vare paa mig selv. Kan De huske, hvilken Syvsover jeg var i gamle Dage, hvor jeg holdt af at ligge længe om Morgenen? Nu har jeg ingen Ro paa mig! Klokken fem hver Morgen er jeg oppe, jeg tager kolde Bade, jeg sminker, parfumerer, krøller mig, for at min Mand, naar han vaagner, kan glæde sig over min Skønhed og Friskhed . . . Og saadan gaar det med alt! . . . For Eksempel forleden Dag . . .

I dette Øjeblik rives Døren til Perronen op, og en Portør raaber ind i Ventesalen: Toget til Marseille! *Fru Despierres* rejser sig, trækker Sløret ned over Ansigtet og gaar, fulgt af Herren, ud paa Perronen og hen til en Kupe. Han hjælper hende op, hun sætter sig tilrette ved Døren og rækker ham Haanden til Afsked.

Fru Despierres. — Naa, Farvel da Georges!

Herren. — Farvel, Claire!

To store Taarer løber ned ad Kinderne paa ham.

Fru Despierres. — Græder De? Det gør jeg ikke? Det ødelægger Øjnene, ellers . . . . (Hun bøjer sig ud imod ham og siger sagte, ganske sagte) Du er lykkelig, Du, at Du kan være gammel!

Hun vinker med Haanden til Farvel og læner sig saa hurtigt tilbage i sin Krog. Toget sætter sig i Bevægelse; han forlader langsomt Banegaarden og gaar bort mellem blomstrende Haver om hvide Villaer. Bag Esterets bløde Højdedrag er Solen ved at gaa ned. Havet ligger stille, Vinden er taget af, og i det blide, melankolske Tusmørke dør Dagen bort . . . . .